

פרוטוקול מס. 163

מישיבת ועדת השירותים הציבוריים, שהתקיימה
ביום ה', כ"ח בטבת תשל"ו - 1.1.76, משעה 12.00.
(בחל-אביב, במרכז לשלטון מקומי)

ג ו כ ח י ס - חברי הוועדה:

ח. גרוסמן - היו"ר
י. בארי
מ. גז
ל. דיציאן
ה. זיידל
מ. ידיד

מוזמנים:

ד"ר יובל - משרד הבריאות
גב' גרנוח - " "
מר נעמן - " "
גב' שפניץ - משרד המשפטים

מזכירת הוועדה:

שושנה כרם

הקצרות:

שולמית פרג

בסדר-היום: חוק לתיקון פקודת המחעסקים ברפואה (מס. 4),
תשל"ה-1975.

-622-

(1077) ק"מ 6.1.76

היו"ר ח. גרוסמן:

אני פותחת את הישיבה.

סעיף 1 -

גב' שפניץ:

בסעיף 5א.ג) כתבנו "ממלאי מקום",
כי בוועדה אמרו שיהיו גם ממלאי
מקום מפורסמים, כמו: מרצים ועוד, אשר
כזה נמצא בחו"ל, אז אחר יבוא במקומו.
לכן כתבנו "ממלאי מקום".

פ. שינמן:

"את הרופאים ימנה שר הבריאות
מתוך רשימה" - גם בשירות משרד
הבריאות ימנה השר מתוך רשימה?
אני מתאר לעצמי שהכוונה היא לגבי שני
הרופאים בלבד.

היו"ר ח. גרוסמן:

אחד מהם, כן. מכל מקום, זה לא
ענין של ההסדרות הרפואית.

ח"כ שינמן שואל אם כל השלושה
ימונו מתוך רשימה. (פ. שינמן: כתוב "את הרופאים ימנה שר הבריאות")
לפחות אחד מהם. השאלה היא, אם השניים או השלושה ימונו מתוך רשימה.
אבל אני מבינה שרק השניים.

ה. זיידל:

שהיו רק שני רופאים.

גב' שפניץ:

זה לא דבר שהיה בשינוי. על כל
פנים, ענין זה של מינוי מתוך

רשימה לא היה בדיון.

מר נעמן:

הכוונה היתה שהשר ימנה רק את
השניים מתוך רשימה.

י. בארי:

אפשר להוסיף "את השניים האחרונים".

מר נעמן:

אנחנו נציע תיקון בענין זה.

ה. זיידל:

אני חושב שמדובר על ממלא מקום
אחד, כל חבר של ועדה מייצגת
ימנה השר ממלא מקום, ולא ממלאי מקום.
היועץ המשפטי הסבירה שיהיה
ממלא מקום לכל מי שנמצא בחו"ל. החוק מדבר על ממלא מקום. אי אפשר
למלא מקום חבר כנסת.

היו"ר ח. גרוסמן:
בוועדה כזו תלויים במישהו.
חבר כנסת לא תלוי באף אחד.
אם הוועדה המייעצת לא תהיה מלאה, אז היא לא תשב.
ענין זה של "ממלא מקום" זה
דבר חדש.

מ. ידיד:
אני חושב שח"כ זיידל צודק
כי צריך להיות ממלא מקום אחד.
אמרנו שיהיה סדור קבוע, שלחבר ועדה יהיה גם ממלא מקום, ותו לא.
מתוך ההצעה שבחברת הכחולה
השתמע שהשר ימנה כל מישהו אחר. לכן בא תיקון זה.

י. בארי:
אין כל סיבה שגם חבר ועדה וגם
ממלא מקומו נעדרים בזמן מזמן
מסויים מסיבות כלשהן. לכן עדיף להשאיר מספר ברבים, ושייכתב "ממלאי
מקום", ואינני רואה אסון שימנה השר שניים-שלושה ממלאי מקום.

ל. דיציאן:
החבר נמצא בחו"ל, והשני - ממלא
מקומו - מבקש להעדר כי היא לא
יכול למלא את התפקיד. כך שמצב זה ברור.

ה צ ב ע ה

- בעד ההצעה שייכתב "ממלאי מקום" (ברבים) - 4
נ ג ד - 2
ההצעה שייכתב "ממלאי מקום" - נתקבלה

ה ס ת י י ג ו ת לחברי הוועדה זיידל וידיד.

גב' שפניץ:
שמות ממלאי המקום מתפרסמים.
אח הסדר קובע יושב ראש הוועשה.

פ. שינמן:
אני מציע להוסיף בסעיף 5א.ג) את
המלים "לפי קביעת היו"ר הוועדה".

היו"ר ח. גרוסמן:
קבענו את ממלאי המקום, והכוונה
היא לממלאי מקום של ממלאי מקום -
הכוונה לסעיף 5ג.(2).

פ. שינמן:
גם ממלא המקום השני לא מופיע,
הרי למצב זה אין סוף. אם יו"ר
הוועדה לא יקבע ממלא מקום, אז אין ממלא מקום. לכן אני בדעה, שהיינו
צריכים לקבוע מתי ממלא מקום יכול לא להיות.

היו"ר ח. גרוסמן:
אתה חוזר לדיון שהיה כבר אצלנו.
עכשיו לא נפתח שוב בדיון זה.

פ. שינמן:
אנחנו נותנים בידו של יו"ר הוועדה
לקבוע. החוק קובע שיש ממלא מקום
ומתי, ואני חושב שצריך לתקן כאן משהו.

גב' שפניץ:
שהממלא מקום ידע שאם לא יוכל
לבוא, אז לוקחים את השני בתור
או את השלישי בתור.

י. בארי:
לדברי ח"כ שינמן - כאשר שר הבריאות
קובע ממלא מקום, אז הוא צריך לקבוע
את הסדר ביניהם. הואיל ואנחנו לא מנהלים דיון ברצף על כן אינני זוכר
מה היו חלופי הדברים. על כל פנים, כאשר אני רואה את הכתוב בסעיף 5ג. (1) -
"אם התפטר החבר או נפטר או נבצר ממנו דרך קבע למלא תפקידו" - אז אני
אומר שאם מישהו נעדר במשך חצי שנה הרי שאנחנו לא נוכל למנות לו ממלא
מקום, כי יראו שזה לא דרך קבע.

לכן אני מציע למחוק את המלים
"דרך קבע", כך שיהיה כתוב "נבצר ממנו למלא תפקידו".

מר נעמן:
אני אסביר מדוע כתוב כפי שכתוב:
למעשה, לא רצינו לעשות לחברי הוועדה
חיים קלים. שכן כל אימת שלא יהיה לו נוח, הוא לא יבוא. ראינו את
זה חובה ציבורית, כך שזה יחייב אותו.

אנחנו ערים לבעיה. מדובר בוועדה
של שלושה רופאים, והמינהל יודע שלזמן שלושה רופאים לוועדה זה כמו
קריעת ים סוף. רופא אחד יכול להיות בחו"ל, רופא אחר יכול להיות עסוק
בניתוח וכו'. לכן אמרנו שאם חבר ועדה זו יגיד שהוא חולה זה שלושה
חודשים ולכן הוא איננו מסוגל לבוא, או שהוא יוצא לחו"ל וכו' - הרי
שנפרש את זה כ"דרך קבע". במצב זה יכול היושב ראש לומר שהוא רשאי
למנות ממלא מקום. מכל מקום, היה לנו טעם, ואני חושב שזה טעם סביר.
חברי הכנסת קובעים את המינהל במקום העקרונית.

היו"ר ח. גרוסמן:
אנחנו מחוקקים חוק, והחוק חייב
להיות בשלמות אחת. אתה, מר נעמן,

דורך על מוקשים.

מה בקשר לסעיף השני שח"כ שינמן
דיבר עליו - הוא הציע להוסיף "לפי קביעת היושב ראש".

מר נעמן:
היושב ראש יראה שנבצר מאחד לבוא, אז המזכירה צריכה לראות אם הממלא מקום יוכל. אנחנו חשבנו שיהיו לפחות שני ממלאי מקום, ואז היויב ראש יקבע. כמה ימים עובדים עד שתופשים אותו, ואז הוא שוקל מי מהם יבוא ---

ל. דיציאן: על זה אני חולק.

פ. שינמן: האם השלושה הללו כפופים כל אחד מהם לממלאי מקום או לא?

היו"ר ח. גרוסמן: לכל חבר יש ממלא מקום שלו - ממלא מקום אחד או שנים.

פ. שינמן: אני מציע שבסעיף 5ג. לאחר "יבוא במקום" להוסיף "לאחר הודעה ליו"ר הוועדה". כלומר, שהוא יודיע ליו"ר הוועדה על מנת שאחר יבוא במקומו.

היו"ר ח. גרוסמן: היושב ראש יכול לומר כי הסיבה שבגללה הוא לא יכול לבוא, איננה מספקת אותו, לכן הוא איננו משחרר אותו. משום כך אני הושבת שמס שמציע ח"כ שינמן איננו מספיק.

מר נעמן: אנחנו רוצים למנוע עינות דין.

היו"ר ח. גרוסמן: ח"כ שינמן, מה שאתה מציע זה בבחינת לשים מקלות בגלגלים, הרי ממילא מודיעים ליושב ראש.

ל. דיציאן: אני מתרעם על ההסבר. שאם יש שני ממלאי מקום אז הסמכות היא בידי היושב ראש לבחור מי מהם יבוא. כך הבינתי את ההסבר של מר נעמן. (היו"ר ח. גרוסמן: זה לא) אם כן, אז צריך למחוק את ה-יו"ד שיש בממלאי מקום. אני לא רוצה לתת ליושב ראש את הסמכות לבחור לו מה שנוח לו בשביל ועדה מסוימת. ההסבר הזה בהחלט איננו מתקבל על דעתי. מכל מקום, אם זו הסיבה שהיושב ראש יקבע, אז אני חולק עליה.

היו"ר ח. גרוסמן: אם היושב ראש בוחר את האחד מבין ממלאי המקום - זה לא מתקבל גם על

דעתי.

מ. ידיד:
מאחר ואני בעד ממלא מקום אחד, ולא ממלאי מקום (ברבים), הרי שזה מאמת את מה שחשבתי בלבי. לכך אני סבור שטוב כי נקבע נקודה אחרי "יבוא במקומו" (שורה שניה של סעיף 5ג). ואת המלים "לפי קביעת יושב ראש הוועדה" למחוק. הואיל ואני יודע שיש ממלא מקום אחד, וממלא הוא יודע שהוא או נפטר או נבצר ממנו לבוא, אז הוא ימנה ממלא מקום, בלי כל תוספת שהיא.

י. בארי:
לגבי "דרך קבע": אם הוא נוסע לתקופה של חצי שנה לחו"ל - אז יש לו ממלא מקום צמוד. לדעתי, כאשר השר ימנה אז הוא צריך לקבוע גם את הסדר של ממלאי מקום.

מר נעמן:
אנחנו רוצים להבטיח שהיושב ראש יוכל להבטיח לעצמו ועדה שתוכל לעבוד. (ל. דיציאן: זה פתחון פה לשרירות)

יש לנו ועדה שאין בה הסדר לגבי ממלא מקום. אנחנו לא תקנו את סעיף 9. מתנהל כעת דיון על רופא די מכובד, ויש בזה עינוי דין. הדיון החל בחודש יוני, אך הוא נפסק משום שאחד אמר שהוא נוסע לחו"ל, ורק בספטמבר התחדש הדיון.

היו"ר ח. גרוסמן:
מה שמפריע לחברי הוועדה הוא, שהיושב ראש יקבע מי יבוא מביין שני ממלאי מקום. (מר נעמן: הוא לוקח את מי שפנוי) היושב ראש צריך לקבוע את ממלאי המקום - זה נאמר כך בסעיף 5ג.

י. בארי:
אני מציע שבסעיף 5א(ג), אחרי "ימנה השר ממלאי מקום" יבוא "בדרך ובתנאים שיקבע את הסדר ביניהם". כלומר, שהשר יקבע את הסדר ולא יושב ראש הוועדה שיבחר מתוך "פול"

פ. שינמן:
שיהיה ממלא מקום אחד, ואז לא תהיה בעיה. שיהיה ממלא מקום אחד של אותו חבר ועדה, וזה שיהיה ברור.

מ. גז:
חברים, אנחנו יודעים מהנסיון שקורה לפעמים שקוראים למרצה אחר, ואז הוא אומר "מפני שאחר לא בא אז אתם פונים אלי?" אבל אם הממלא מקום השני יודע שזה שלפניו - אשר עליו מוטלת האחריות - נמצא בחו"ל, אז הוא יודע שהוא יבוא, והוא מוכרח לבוא במקומו.

היו"ר ח. גרוסמן:
יש שתי אפשרויות: האחת, להוסיף את המלים "לפי סדר שיקבע השר" - הצעת ח"כ בארי; השניה, לפי קביעת היו"ר הוועדה.

מר נעמן:

הרופאים יראו את זה תמיד כעניין של כבוד. השר לפעמים מחלבט בעניין זה. כך שזה רק מקשה על האדמיניסטרציה. אנחנו רוצים שתהיה אפשרות לנהל את הוועדה טוב.

פ. שינמן:

מי מזמין את חבר הוועדה? אם הוא לא יכול לבוא, אז ממלא מקומו יבוא.

ה. ח. ל. ט.

בסעיף 5ג. בשורה שניה ושלישית - למחוק את המלים "לפי קביעת יושב ראש הוועדה".

בסעיף 5ג(1) - לא למחוק את המלים "דרך קבע".

י. בארי:

בסעיף 5א. (ג) אני מציע להוסיף "ויקבע את הסדר ביניהם".

ה צ ב ע ה

בעד הנוסח "קביעת יו"ר הוועדה" - רוב

נגד 1 -

ההצעה לגבי סעיף 5א. (ג) - להוסיף "לפי קביעת יו"ר הוועדה" - נתקבלה

י. בארי:

מה קורה אם מישהו נוסע לחצי שנה לחו"ל?

למעלה מ-6 חודשים שהיה בחו"ל. הוא צריך להתפטר.

מ. גז:

או נבצר ממנו למלא תפקידו -

ה. זיידל:

לכל סיבה קטנה יגידו "נבצר ממנו לבוא".

מר נעמן:

יש לזה פנים לכאן ולכאן. "דרך קבע" - זה מקשה, לכן צריך לבחור.

היו"ר ח. גרוסמן:

ה צ ב ע ה

- בעד מחיקת המלים "דרך קבע" - 4
בעד אי מחיקת המלים "דרך קבע" - אין
ההצעה למחוק את המלים "דרך קבע" -
נ ת ק ב ל ה

סעיף 3 -

י. בארי: הערה: בסעיף 5.ז. (ב)(1) נאמר -
"להזמין אדם לבוא לפני הוועדה
ולהעיד או להציג דבר" - כאן צריך להוסיף את המלה "לפניה".

זה ענין של הנסח.

היו"ר ח. גרוסמן:

סעיף 4 -

סעיף 5 -

י. בארי: למיטב זכרוני, בסעיף 1 לפקודת המתעסקים
ברפואה נמצאות הגדרות, ושם נאמר
לכלול "מחלה מסכנת" מה היא, ולא כפי שמוצע כאן. (גב' שפניץ: זה נוסח
חדש). אני מציע לומר בהגדרות מה זה "מחלה מסכנת". (מר נעמן: זה מתייחס
אך ורק לסעיף זה) צריך להוסיף את זה בסעיף ההגדרות.

המשפטנים יבדקו אם זה ניחן להגדיר
או לא.

היו"ר ח. גרוסמן:

סעיף 6 -

סעיף 7 -

סעיף 8 -

היו"ר ח. גרוסמן:

לגבי סעיף 8 - אני מבינה למה הוא הוכנס. הוא הוכנס משום שקיימות שתי עובדות: עד היום קיים כך שממנים מנהל כללי שאיננו רופא לפי מקצועו, ואין זה במקרה; ב) יש הצעת חוק פרטית של ח"כ בארי האומרת, כי מנהל כללי של משרד הבריאות חייב להיות רופא. לפי עניות דעתי, זה יעבור. אלה הם שני נימוקים.

הנימוק השלישי - הרי בסך הכל מדובר בחקנות רפואיות של מנהל כללי, שיכול לומר אם זריקה כזו או אחרת לכת. ואילו כאן מדובר במועצה מדעית, שעושה את זה בצורה קשה ביותר. אם הם שומרים על הרמה, אז מדוע להחזיק רופאים מברית המועצות שהביאו תעודות שלא אושרו להם, ולכן הם הפגינו? רק עכשיו קבלתי תשובה של ההסתדרות הרפואית האומרת שאישרו את תעודתו של מי שעמד בראש ההפגנה רק לפני מספר ימים. אם כן, מדוע צריכה להיות סחבת זו? אם היו אומרים שיש 17 אנשים כאלה, אשר לזה וזה נתנו ולאחרים לא נתנו - אבל זה לא היה כך, אלא היתה זו קבוצה גדולה שלכל האנשים שבה לא נתנו.

אני מוכנה ללכת בקו המחשבה של ח"כ דיציאן - שזה צריך לקחת הרבה זמן, וכך שלא לרדת מהרמה. אבל אני חושבת שאין פרופורציה בעניין זה, וכי כל הנעשה בשטח זה נעשה באופן מוגזם. לכן אני חושבת שהצעת החוק הפרטית של ח"כ בארי תעבור. אין לי כל סיבה שהיא לא תעבור.

ל. דיציאן:

אני לא רוצה להכנס לוויכוח אם הדברים נעשים בצדק או שלא בצדק. אני לא שמעתי את המועצה המדעית, ואני לא יכול לשקול לקולא או לחומרא. לגבי הצעת החוק הפרטית של ח"כ בארי - לי יש תקווה, ובודאי יש גם רצון רב שהצעת חוק זה אכן תגיע לדיון בכנסת, ושהיא גם תתקבל. אבל אם אחם שואלים אותי, אז אני יכול לומר כי לי יש ספק רב אם היא תעבור.

אמנם המנהל הכללי של משרד המשפטים היה עד עכשיו איש משפטים. כך גם שר המשפטים. אבל במקרים כאלה יכול תמיד להתעורר - כפי שזה קרה בחוק אחד - העניין מי יהיה המנהל הכללי. מדוע לא יהיה מנכ"ל משרד העבודה מהנדס? --- (ה. זיידל: צריך להיות איש עבודה)

אם המנהל הכללי של משרד החינוך הוא איש חינוך - יחכן שכך - אבל אני יודע שהוא אלוף במילואים, ואינני יודע אם יש לו הסמכה בחינוך. מכל מקום, בעיות אלה יכולות להתעורר בכנסת, ואנחנו איננו בטוחים בזה. אבל אני תקווה שכל שר ימנה בעתיד במשרד הבריאות רופא. אין כזה דבר בשום חוק, כך שאני חושב שזה החוק הראשון שנותנים לפקיד סמכות להתקין תקנות.

כל הכבוד לכל המנהלים הכלליים שהיו עד כה במשרד הבריאות --- (היו"ר ח. גרוסמן: פחות מפרופסור לא היה שם) היו שם אנשים הגונים עם כישורים מקצועיים. אבל זה עדיין איננו קבוע.

אני מציע לכתוב שתהיה למנהל הכללי הסמכה לכך; או, במקרה שיש למנהל הכללי הסמכה - למחוק את המועצה המדעית שמופיעה בסוף.

אם אין לו הסכמה?

היו"ר ח. גרוסמן:

אז הוא חייב להתייעץ עם המועצה המדעית.

ל. דיציאן:

מ. ידיד:
אני, למעשה, קבעתי לי עמדה. הואיל ודובר לא בהתייעצות, אלא זה ענין של חקנות - הרי שתמכתי בזה שיש לאפשר להסתדרות הרפואית לעשות זאת, ולכן אני מציע להשאיר את הנוסח כמות שהוא.

אבל יש לי שאלה: מה פירוש המלים המופיעות בסוף סעיף 8(2) - "ממלא תפקידיה"?

"בהעדרה" - זאת אומרת שהיא לא קיימת.

ל. דיציאן:

יחזק שזה ייעשה בהתייעצות עם המועצה המדעית.

ה. זיידל:

לאחר שמיעת פרופ' פלדמן, יש לי הרגשה שהם לפעמים מסיבות שונות מקשים. יכולות להיות לכך סיבות אובייקטיביות ולפעמים גם סיבות סובייקטיביות. לכן אני רוצה להציע, שאנחנו נקבל את מה שהציע ח"כ דיציאן - במידה שיש למנהל הכללי הסמכה רפואית, אז יש למחוק את הסיפא; או, שאנחנו נסתפק ביושב ראש המועצה המדעית. כלומר, אני מציע אחת משתי אפשרויות אלה.

הערה למבוא של הצעת ח"כ דיציאן - מנכ"ל משרד הבריאות אינו ככל

י. בארי:

מנכ"ל אחר. למנכ"ל משרד הבריאות יש מעמד בחוק, ואין את זה לשום מנכ"ל ממשלתי אחר. אני מדבר על מנכ"לים. אנחנו מקנים סמכויות מכוח תפקידו של המנכ"ל.

לענין סעיף זה - אני מודה ומתוודה

שגם אם סגן מנכ"ל שהוא רופא, לפי דעתי, גם אז לא יהיה רצוי להשאיר את מלוא שיקול הדעת לאדם אחד.

לפי דעתי, החלטה כזו להסמיך

אנשים שאינם רופאים לעשות פעולות רפואיות - וזה בהתאם לכתוב בסעיף 18 לפקודה, האומר: "רשאי המנהל לוותר על מגבלות שנקבעו בפקודה לגבי עיסוק מקצועי שבתחום הרפואה, בין היתר, לגבי "אנשים המועבדים כאחים/ אחיות או כמשמשים/ות ופלנים/ות באותן מרפאות או סוגי מרפאות, שאותם מקיימים משרד הבריאות או מוסד המאושר מטעם המנהל" - כלומר שאנחנו נתיר לאחים ואחיות מסויימים להזריק זריקות - החלטה כזו איננה טובה, אלא אם תקום ועדה - אינני יודע אם תהיה זו המועצה המדעית - שתיעץ. אם המנכ"ל הוא רופא - זה אדם אחד, וזה פחות מדי. לכן אני מציע שתהיה ועדה שתניח את הדעת, ואינני מציע להשאיר את זה בידי אדם אחד.

פ. שינמן:
"המנהל הכללי של משרד הבריאות יקבע" -
אפילו מבלי לקבוע תקנות צריך לתת
אפשרות להרחיב את פעולתם המקצועית. אני חושב, שאם אנחנו קובעים את
המנכ"ל, הרי שנוכל להסתפק במנהל עצמו מבלי לתת לו ועדים שיעצו לו.
אני מציע להשאיר את מה שאמור לגבי
המנהל הכללי, ולמחוק את כל התוספת.

היו"ר ח. גרוסמן: התוספת באה לפי בקשת הוועדה.

ד"ר יובל:
המעניין הוא כי דעתו של המנהל היא
כדעתם של היושבת ראש - ח"כ גרוסמן -
ושל ח"כ שיינמן. כלומר, שלא להגביל אותו.
ברור הוא, שמנכ"ל איננו פועל בקלות
דעת. אני הנני עובד מדינה צעיר - רק יום אחד, וראיתי שבפעולות רציניות
מתייעץ המנכ"ל עם היועצים שלו, לכן הוא מבקש מהוועדה שלא להגביל אותו,
כי בצורה זו הוא יוכל לבצע את הפעולות הנחוצות לו.

מר נעמן:
בעקבות דברי ח"כ דיציאן - אני מבקש
להוסיף את הסייג הבא: יכול להיות
מנהל כללי במשרד הבריאות שאיננו רופא - דבר שהוא לא רצוי בהחלט - בכל
חות דעת יוצא לפעמים שמנהל יוצא לחו"ל לחודש ימים, לכן שפה חייב להיות
לו ממלא מקום.

גם בחוות דעת אנחנו אומרים לפי
הסמכויות הסטטוריות, לא יכול להיות למנהל. מבחינה מינהלית, יש אדם
שהוא משנה למנכ"ל. אדם זה איננו מתמנה לממלא מקום, אלא רופא. לכן
אני חושב כי הדברים פה ברורים, שכן זה בבחינת כל מוסיף - גורע.
אני מקווה שהוועדה תקבל המלצה שבה
ייאמר, כי המנהל הכללי של משרד הבריאות יהיה רופא. זה בקו שלנו.
משרד הבריאות לא יתנגד לכן. כמובן שאי אפשר לקבל את זה עכשיו, משום
שזו הכרעה יותר מדינית.

זאת ועוד: כאשר הגשנו את הצעת חוק
זו, סעיף קטן (2) לא היה. למעשה, רצינו לתקן ולומר שסמכויות שיש למנכ"ל -
סעיף 8(1) אחרי "מרפאות או סוגי מרפאות" יבוא "או בתי חולים או סוגים
של בתי חולים". בבתי חולים חשבו שלא צריך לתת את הסמכות לרופאים, כי
שם יש תמיד רופאים. ואילו מרפאות מרוחקות, ששם אין רופאים, צריך
לתת את הסמכות.

בסעיף קטן (2), שלא היה בכלל, רצינו שלא
להגביל את המנהל משום שראינו מצבים רפואיים. הצבא מחכה זה שנתיים
לתיקון החוק. את זה מבצעים בכל העולם - הרפואה יורדת למטה, מהרופאים
עד כוחות עזר שלהם. לכן אנחנו מבקשים שלא להגביל את המנהל בחובת
התייעצות עם היו"ר המועצה. אפשר לסמוך על המנכ"ל שהוא ישתמש אך ורק
לטובת הציבור.

אנחנו רוצים שהוועדה תסכים להסתייג
לגבי "כל פעולה" (בסעיף 8(2)(2)), כי קשה למנכ"ל וגם אין לו אפשרות
לבצע כל פעולה שהוא רוצה להסמיק מנהל להביא לפני המועצה להתייעצות,
או להתקין תקנות. זו דרך ארוכה. לכן אנחנו אומרים שזה ייעשה רק במקרים

מר נעמן:

בהם יש פיקוח נפש. היינו עדים למצבים שהיו בסיני במלחמת ששת הימים ועוד. לאותם מקומות מגיע בקושי רופא. בקרית-שמונה יש רופא אחד.

המצב ברפואה הוא כזה, שתרופה שנחשבת כטובה במאת האחוזים, מתברר היום כי היא גורמת נזקים.

ד"ר יובל:
אני חושב שאנחנו לא צריכים לחשוש מפני מנכ"ל שאיננו רופא. אין כל סכנה שהוא יבצע פעולות רפואיות. הגישה היא תמיד שצריך להתייעץ.

היו"ר ח. גרוסמן:
אכן אין סכנה שהמנכ"ל לא יהיה רופא.

י. בארי:
שמענו שלא פועלים בפזיזות. אבל אנחנו מבקשים שתהיה התייעצות. לא יתכן שהגוף מתייעץ ואילו המנכ"ל עושה אחרת. אנחנו מנסחים חוק על מנת שהדברים יקבלו ביטוי. כך שבנסיבות אלה אינני רואה אסון. ואם יש ועדת מומחים, אז אפשר לכתוב את זה. למעשה, איננה רואה איזו הגבלה יש בזה.

ה צ ב ע ה

בעד ההצעה לקבל את 18(1)(2) עם סייג - 4

בעד ההצעה למחוק את סעיף 18 - 2

סעיף 18(1)(2) כמוצע בחוספת סייג -
נ ת ק ב ל

ה ס ת י י ג ו ת   ליושבת ראש הוועדה לסעיף 18(1)(2).

מ. ידיד:
אני מבקש שאנחנו ננסה להתאחד בענין זה. או שתהיה מועצה מדעית, ואז תהיה התייעצות --

ה. זיידל:
אני מציע לכתוב "התייעצות עם יו"ר המועצה המדעית".

מר נאמן:
קבלתי הנחיות מהמנכ"ל. אם הוא ימצא לנכון להתנגד, אז אציע לתת לו אפשרות לנמק.

אם יש הסתייגות מהוועדה, אז הוא
לא צריך לבוא הנה.

היו"ר ח. גרוסמן:

אני מבקש לחת' למנכ"ל להשמיע דעתו.

מר נעמן:

אם היושבת ראש מסכימה, אז אני
מצייע שלא תהיה לך הסתייגות. אם

ה. זיידל:

לא, אז נזמין אותו.

אני בהחלט מסכים להזמנת המנכ"ל.

ל. דיציאן:

אם אחרי זה הוא ירצה לבוא ולהסביר
עמדתו, אז אנחנו נצביע הצבעה

היו"ר ח. גרוסמן:

נוספת, שכן אולי אנחנו נצליח לשכנע אותו.

אני חושבת שתספיק לנו מחצית השעה

לענין זה.

לגבי "לבצע כל פעולה" - אני אומר
שצריך לבצע פעולה לפי הנחת דעתו

מר נעמן:

של המנהל.

כל הסעיף הזה, כולל הריי שא שלו,
נשמע מהמנכ"ל.

היו"ר ח. גרוסמן:

אם המנכ"ל יקבל את זה, אז לא
יהיה צורך בהסדרתו, ואז אין צורך

מר נעמן:

בישיבה נוספת.

על כל פנים, אני מצייע להשאיר
לנו את עבודת הניסוח. כמו כן אני מצייע למחוק את המלה "כל" (בסעיף 18(2));
ועוד אני מצייע שייאמר - "לבצע פעולות כאמור בסעיף קטן (1)(א) להנחת דעתו".
(ל. דיציאן: זה לא) ועוד: "פרט למקרים שיש בהם פיקוח נפש".

אני מצייע להשאיר ככתוב - "כל פעולה".

ה. זיידל:

אני מצייע - "לבצע פעולות כאמור
בסעיף קטן (1)(א)".

פ. שינמן:

לקבל את הצעת ח"כ שינמן, ולכתוב - "לבצע
פעולות כאמור בסעיף קטן (1)(א)".

ה ו ח ל ט

לדעתי, אין לומר בתוך חוק שמחוקקים
כי אמנם זה חוק, אבל הוא יכול

היו"ר ח. גרוסמן:

לפעול לפי ראות עיניו.

פורצת מגפה של מחלה בלתי ידועה.
או שיש וירוס של שפעת ---

מר נעמן:

אלה הם דברים של תקנות לשעת חירום.

י. בארי:

זוהי גם בקשתו של המנכ"ל.

מר נעמן:

לדעתי, זה לא אסטטי. אני מכירה
סעיפים שבהם נאמר כך וכך, וכך
למעט שעת חירום, או למעט מגפה - והם נדחו לניסוח.

היו"ר ח. גרוסמן:

תודה רבה. הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 14.00.